

Mál nr. 267/2017**M
og****vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar eiganda orlofshús.****Kona datt og varð fyrir meiðslum á leið upp úr heitri setlaug við orlofshús.****Gögn.**

Málskot, móttakið 16.8.2017, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum.
Bréf V, dags. 20.9.2017.

Málsatvik.

Að kvöldi 3. desember 2016 var M gestkomandi í orlofshúsi í eigu A. Er hún var að stíga upp úr heitri setlaug (heitum potti) við húsið hrasaði hún í tröppum sem liggja frá setlauginni og féll á pall fyrir neðan. Varð M fyrir meiðslum á vinstri ökla og ganglim. Mikil rigning mun hafa verið og afar blautt.

Umrætt orlofshús mun hafa verið byggt árið 2007. M kveður húsið vera mannvirki í skilningi áðurgildandi byggingarreglugerðar nr. 441/1998 og frágangur við setlaugina hafi ekki verið í samræmi við gr. 69.4, en samkvæmt því ákvæði skyldi við gerð og frágang sundlauga, setlauga og útibaðstaða á einkalóðum gætt öryggisákvæða og þess sérstaklega gætt að hvergi sé hætta á hálfu. Einnig falli húsið undir reglugerð nr. 941/2002 um hollustuhætti, en samkvæmt 1. mgr. 14. gr. þeirrar reglugerðar skal húsnæði vera þannig gert og viðhaldið, umgengið og þrifið að þeir sem þar dveljast hljóti ekki heilsutjón eða óþægindi af. Vísar M einnig til gr. 202.14 í reglugerð nr. 441/1998 um að handrið skyldi að jafnaði setja báðum megin á útidyratröppum, kjallaratröppum og öðrum tröppum í aðkomuleiðum að húsum sem að jafnaði skyldu ekki vera lægri en 0.90 m á hæð, en ekkert handrið hafi verið við tröppur þær sem voru við umrædda setlaug. Þá kveður M að uppstig á tröppum við setlaugina hafi verið langt yfir 0.30 m sem sé í andstöðu við byggingarreglugerðir, sbr. gr. 202.8 í reglugerð 441/1998 þar sem kveðið var á um það að framstig útitrappa skyldi eigi vera minna en 0,28 m og uppstig eigi meira en 0,16 m.

Með vísan til þess sem að framan greinir telur M að setlaugin hafi verið vanbúin hvað varðar tröppur þær sem voru við hana. Hefur hún krafist bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu A hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Samkvæmt þeim stjórnvaldsfyrirmælum sem vísað er til af hálfu M verður ekki ráðið að umbúnaður við heitar setlaugar skuli fortakslaust vera með þeim hætti sem mælt er fyrir um í gr. 202.8 og 202.14 í byggingarreglugerð nr. 441/1998 hvað varðar tröppur og handrið. Ekki verður séð af gögnum málsins að frágangur við umrædda setlaug, þ. á m. hvað varðar byggingarefni, hafi verið frábrugðinn því sem almennt gerist við slíkar laugar og byggingaryfirvöld hafa samþykkt. Ætíð verður að gæta varkárni þegar farið er ofan í laugar eins og hér um ræðir og upp úr þeim. Ekki verður séð að frágangur eða aðstæður við laugina hafi verið svo hættulegar eða með þeim hætti að felld geti skaðabótaábyrgð á A. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 17. október 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.